

ಆರ್ಟೀಮಿಸ್ 2ರ ಗಗನಯಾತ್ರಿಗಳ ತಂಡ

ಭೂವಾತಾವರಣವನ್ನು ಮರುಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ 'ಆರ್ಟೀಮಿಸ್ 2'. ಕಲಾವಿದನ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದು ಹೀಗೆ...

ಸುತ್ತಿ ಆ ನಂತರ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಚಂದ್ರನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಆ ಬಳಿಕ ಚಂದ್ರನ 'ಹಿಂಭಾಗ'ದಿಂದ (ಭೂಮಿಗೆ ಕಾಣದ ಚಂದ್ರನ ಪಾರ್ಶ್ವ) ಸುಮಾರು ಏಳು ಸಾವಿರದ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಎತ್ತರದವರೆಗೂ ತೆರಳಿ, ಚಂದ್ರನನ್ನು ಭಾಗಶಃ ಸುತ್ತಿ ಉಡಾವಣೆಯಾದ ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದು ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

ಚಂದ್ರನ ಮೇಲಿನ 'ಕೊನೆಯ ಮಾನವ'ನಾದ ಅಪಾಲೋ 17ರ ಗಗನಯಾತ್ರಿ ಜೀನ್ ಸೆರ್ನಾನ್ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲೇರಿದ ನಂತರ 53 ವರ್ಷಗಳು ಸರಿದಿದ್ದರೂ ಆ ಬಳಿಕ ಇದುವರೆಗೂ ಮಾನವರು ಚಂದ್ರನ ನೆಲವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ 'ಆರ್ಟೀಮಿಸ್ 2' ರ ಯಾನದ ಹಾಗೂ ನಂತರದ ಇತರ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ 2028ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಮಾನವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲಿಳಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅಮೆರಿಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಚಂದ್ರನೆಂಬ ಆಕಾಶಕಾಯ ಭೂಮಿಯಾಚೆ ಇರುವ ಇತರ ಲೋಕಗಳ ಪೈಕಿ ಇದುವರೆಗೂ ಮಾನವ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಬಂದಿರುವ ಏಕೈಕ ಲೋಕವಾಗಿದೆ. ರಾತ್ರಿಯ ಆಗಸದಲ್ಲಿ (ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಹಗಲಿನ ಆಗಸದಲ್ಲೂ) ಚಿರಪರಿಚಿತವಾದ ಚಂದ್ರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ ಏಕೈಕ ನಿಸರ್ಗದತ್ತವಾದ ಉಪಗ್ರಹ. ಜೊತೆಗೇ ಇದು ಭೂಮಿಗೆ ಅತಿ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಆಕಾಶಕಾಯವೂ ಹೌದು.

ಭೂಮಿಯ ಕಾಲುಭಾಗದಷ್ಟಿರುವ ಚಂದ್ರ ಇಲ್ಲಿಂದ ಇರುವ ಸರಾಸರಿ ದೂರ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಕಿಲೋಮೀಟರ್.

ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಯಣಿಸುವುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯ ಮಾಡುವ ರಾಕೆಟ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು 1950ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಮಾನವನ ಗಮನ ಸಹಜವಾಗಿ ಚಂದ್ರನತ್ತಲೇ ಹರಿಯಿತು. ಆ ನಡುವೆ ಅಂದಿನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದ ಅಮೆರಿಕ ಹಾಗೂ ಸೋವಿಯತ್ ರಷ್ಯಾಗಳ ನಡುವೆ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಮೊದಲಿಗೆ ತಮ್ಮವರನ್ನು ಇಳಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು 'ಚಂದ್ರ ಸ್ಪರ್ಧೆ' ಏರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕ ಗೆದ್ದಿತು. ಆ ನಂತರ ತಮ್ಮ ಗಗನಯಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಮೆರಿಕನ್ನರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಅಪಾಲೋ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬೆಂಬಲ ಕಡಿತವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದು ಅಪಾಲೋ 17ರ ನಂತರ ಯೋಜಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಮೂರು ಯಾನಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಸುಮಾರು 14 ವರ್ಷಗಳ ದೀರ್ಘ ಅಂತರದ ನಂತರ 1990 ರಲ್ಲಿ ಜಪಾನ್ ಚಂದ್ರನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಎರಡನೇ ಹಂತವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿತೆನ್ನಬಹುದು. ಆ ಹಂತವನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕ ಹಾಗೂ ರಷ್ಯಾಗಳೊಂದಿಗೇ ಯೂರೋಪ್, ಭಾರತ, ಚೀನಾ, ಇಸ್ರೇಲ್ ಹಾಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಕೊರಿಯಾ ಚಂದ್ರನತ್ತ ರೊಬೋಟ್ ನೌಕೆಗಳನ್ನು ಹಾರಿಬಿಡುವ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು